

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Jana Čížka a JUDr. Davida Krysky, Ph.D., ve věci

žalobce: **D. Š.**
bytem X

zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 10. 2020, č. j. 141534/2020/KUSK,
takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Městský úřad Brandýs nad Labem – Stará Boleslav (dále jen „městský úřad“) rozhodnutím ze dne 14. 10. 2019, č. j. OD-38841/2019 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 285/2018 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítl žalobcovy námitky proti záznamům bodů v bodovém hodnocení řidiče za čtyři přestupky spáchané v období od 3. 12. 2016 do 3. 4. 2019 a potvrdil provedený záznam 12 bodů ke dni 3. 4. 2019.

2. Žalovaný rozhodnutím ze dne 7. 10. 2020, č. j. 141534/2020/KUSK (dále jen „napadené rozhodnutí“), zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil prvostupňové rozhodnutí. Žalovaný shledal, že městský úřad dostatečně zjistil skutkový stav věci, opatřil všechny relevantní důkazy a dospěl ke správnému závěru. Z jednotlivých oznámení o uložení pokut, které byly pokladem pro záznam bodů v registru řidičů, byla ve všech případech jasně patrná a seznatelná protiprávní jednání, za která byly právě žalobci uloženy blokové pokuty a příkaz o uložení pokuty, přičemž rozhodné skutečnosti pro zápis odpovídajícího počtu bodů byly totožné s těmi, které byly uvedeny ve vyžádaných pokutových (příkazových) blocích a příkazu o uložení pokuty. Dle žalovaného nebylo pochyb o tom, že pokuty byly uloženy právě žalobci, jehož jméno, příjmení, rodné číslo či datum narození, adresa místa pobytu a číslo průkazu totožnosti byly v pokutových či příkazových blocích čitelně vyplněny, a to za přestupky, které byly ve všech případech jednoznačně a nezaměnitelně popsány a jejichž skutkové podstaty žalobce naplnil jednáními, která byla rovněž dostatečně konkretizována. Podklady byly bezrozporné a bylo v nich vždy zaneseno datum, čas a místo spáchání přestupku, jakož i místo a datum vydání pokutového či příkazového bloku.
3. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

4. Žalobce namítá, že žalovaný ignoroval navržené důkazy a návrhy. Poukazuje na to, že v jiných skutkově obdobných věcech se správní orgány běžně zabývají jednotlivými pokutovými bloky a tím, zda mohou být podkladem pro zápis bodů do registru řidičů, přičemž dle žalobce není možné, aby tomu tak před jiným správním orgánem nebylo, neboť by byla dotčena rovnost účastníků. Žalobce v odvolání napadal způsoblost podkladů, na jejichž základě byly zaznamenávány body do jeho bodového hodnocení řidiče, avšak žalovaný jeho výtky nevyslyšel. Žalobce tvrdí, že žalovaný vycházel pouze z oznámení policie o spáchání přestupku. Takové oznámení je však podle něj nutno porovnat s příslušným rozhodnutím, kterého se týká, tak, aby byla vyloučena možná chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci. Žalobce konstatuje, že podklad není způsobilý pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, jestliže z rozhodnutí není zřejmé, jakého jednání se měl přestupce dopustit, kdy v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti přestupkové jednání nevyplývá z popisu „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“. V případě porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem není dostačující popis „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy*“ aj. Z podkladového rozhodnutí musí být též zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, a údaje uvedené v rozhodnutí musí být čitelné, srozumitelné a přehledné tak, aby podkladové rozhodnutí vůbec bylo přezkoumatelné.
5. Žalobce dále namítá konkrétní nedostatky tří pokutových, resp. příkazových bloků ze dnů 3. 4. 2019, 9. 7. 2018 a 3. 12. 2016, jakož i rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „magistrát“) ze dne 18. 10. 2017, č. j. MHMP 1637037/2017/PeV. Ve vztahu ke všem třem blokům uvádí, že v příslušných kolonkách nebyl dostatečně a čitelně identifikován přestupce, čitelně a konkrétně uvedena doba spáchání přestupku, jednoznačně stanoveno místo spáchání přestupku a jednoznačně vymezena skutková

podstata a právní kvalifikace přestupku ani zřetelně uvedena uložená sankce a místo, kde a kdy byly pokutové (příkazové) bloky vydány, přičemž v nich též nebyl uveden zřetelný podpis přestupce. Ve vztahu k příkazovému bloku ze dne 3. 4. 2019 žalobce dále konstatuje nepřezkoumatelnost údaje o tom, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti. K rozhodnutí magistrátu žalobce uvádí, že v něm nebylo dostatečně zjištěno a identifikováno přestupkové jednání a popsáno, jak mělo ke spáchání přestupku dojít; navíc ve věci nebylo nařízeno ústní jednání a dostatečně zjištěny pohnutky žalobce, a celé rozhodnutí se tak dle žalobce jeví být nepřezkoumatelné.

6. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí, přičemž poukazuje na to, že žalobce pouze opakuje odvolací námitky. K tvrzení žalobce, že v odvolacím řízení byly ignorovány předložené důkazy a návrhy, žalovaný konstatuje, že žalobce žádné důkazy nenavrhoval.

S náležitostmi jednotlivých pokutových (příkazových) bloků se žalovaný, jakož i prvostupňový orgán vypořádali. Všechny bloky obsahovaly údaje o žalobci, byly dostatečně průkazné a údaje v nich čitelné. Také výše sankce z nich byla jednoznačně zjištělná. S ohledem na to, že žalobce své právo uplatnil v soudním řízení nedůvodně a na základě nepravdivých tvrzení, požaduje žalovaný přiznání práva na náhradu nákladů řízení.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

7. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
8. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, soud neshledal.
9. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť se účastníci k výzvě soudu podle druhé věty citovaného ustanovení nevyjádřili. Soud má tedy za to, že s takovým procesním postupem oba účastníci souhlasí. Dokazování soud neprováděl, neboť veškeré skutečnosti podstatné pro posouzení věci jsou zachyceny ve správním spise.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

10. Ze správního spisu plyne, že městský úřad přípisem ze dne 4. 4. 2019 oznámil žalobci, že ke dni 3. 4. 2019 dosáhl dvanácti bodů v bodovém hodnocení řidiče, a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu. Dne 11. 4. 2019 žalobce podal námitky proti všem záznamům bodů s tím, že důvody upřesní po seznámení se se všemi podklady, na jejichž základě byly body zaznamenány. Současně žalobce požádal o vyžádání kopie pokutových a příkazových bloků tak, aby byl zjištěn stav věci. Městský úřad následně vyžádal výpis z evidenční karty žalobce coby řidiče, výpis z bodového hodnocení žalobce coby řidiče, příslušné pokutové či příkazové bloky a rozhodnutí magistrátu, na jejichž základě došlo k zápisu bodů do bodového hodnocení. Na žádost městský úřad dne 9. 5. 2019 zaslal zmocněnci žalobce kopie písemností ze správního spisu, načež zmocněnec žalobce požádal o přerušení řízení, neboť podal podnět k provedení přezkumného řízení ve věci příkazového bloku ze dne 3. 4. 2019, série AC/2017, č. C1328257. Městský úřad proto

usnesením ze dne 12. 6. 2019 přerušil řízení na nezbytně dlouhou dobu, nejdéle do 12. 8. 2019. Po uplynutí této lhůty městský úřad v řízení pokračoval a informoval žalobce o možnosti seznámit se se spisem a uplatnit vyjádření či připomínky.

11. Podle výpisu z bodového hodnocení žalobce z 16. 4. 2019 byly žalobci zapsány body v letech 2006, 2007, 2008 a 2013, avšak tyto body byly vždy po uplynutí dvanáctiměsíční lhůty vymazány. K dalšímu zápisu 3 bodů došlo za přestupek spáchaný 3. 12. 2016, dále byly žalobci zapsány 4 body za přestupek z 21. 11. 2017, 3 body za přestupek z 9. 7. 2018 a konečně 3 body za přestupek z 3. 4. 2019. Žalobce tak dosáhl dvanácti bodů v bodovém hodnocení řidiče.
12. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, ze dne 4. 12. 2016 žalobce dne 3. 12. 2016 porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 téhož zákona, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci o 20 km/h a více, za což mu byla uložena pokuta ve výši 1 000 Kč. Podle pokutového bloku ze dne 3. 12. 2016 byla žalobci (identifikovanému jménem a příjmením, datem narození a bydlištěm), jehož totožnost byla ověřena z občanského i řidičského průkazu, uložena pokuta za přestupek podle „§ 125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb.“, přičemž k přestupkovému jednání došlo dne 3. 12. 2016 v 23:13 hod. v ulici X, a žalobce se jej dopustil s odkazem na „§ 18/4 zák. č. 361/2000 Sb.“ rychlostí v obci „50/82-3/79 km/h“. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 1 000 Kč. To vše žalobce stvrdil podpisem na pokutovém bloku. Pokutový blok byl opatřen razítkem, jménem a příjmením, číslem služebního průkazu a podpisem oprávněné úřední osoby.
13. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, ze dne 11. 7. 2018 žalobce dne 9. 7. 2018 porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem a nevlastnil lékařské potvrzení, za což mu byla uložena pokuta ve výši 200 Kč. Podle příkazového bloku ze dne 9. 7. 2018 byla žalobci (identifikovanému jménem a příjmením, datem narození a bydlištěm), jehož totožnost byla ověřena z řidičského průkazu, uložena pokuta za přestupek podle „§ 125c /1k zák. č. 361/2000 Sb.“, přičemž k přestupkovému jednání došlo dne 9. 7. 2018 v 6:55 hod. v X u dálničního oddělení a žalobce se jej dopustil s odkazem na „§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“ tím, že „neužil bezpečnostní pás“, a to v nedbalosti. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 200 Kč, kterou na místě zaplatil, a to vše stvrdil podpisem. Příkazový blok byl opatřen razítkem, identifikačním číslem a podpisem oprávněné úřední osoby.
14. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, ze dne 4. 4. 2019 žalobce dne 3. 4. 2019 porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, za což mu byla uložena pokuta ve výši 300 Kč. Podle příkazového bloku ze dne 3. 4. 2019 byla žalobci (identifikovanému jménem a příjmením, datem narození a bydlištěm), jehož totožnost byla ověřena z občanského i řidičského průkazu, uložena pokuta za přestupek podle „§ 125c /1k zák. č. 361/2000 Sb.“, přičemž k přestupkovému jednání došlo dne 3. 4. 2019 v 15:12 hod. na nábřeží X a žalobce se jej dopustil s odkazem na „§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“ tím, že jako „řidič nebyl za jízdy připoután bez. pásem“, a to v nedbalosti. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 300 Kč, kterou na místě zaplatil, a to vše stvrdil podpisem. Příkazový blok byl opatřen razítkem, identifikačním číslem a podpisem oprávněné úřední osoby.

15. Součástí správního spisu je i rozhodnutí magistrátu ze dne 18. 10. 2017, č. j. MHMP 1637037/2017/PeV, které nabylo právní moci dne 21. 11. 2017 a jímž byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 6 zákona o silničním provozu, který spáchal z nedbalosti, a to tím, že jako fyzická osoba v provozu na pozemních komunikacích a jako řidič motorového vozidla v rozporu s § 5 odst. 2 písm. f) zákona o silničním provozu ohrozil chodkyni, která přecházela pozemní komunikaci po vyznačeném přechodu pro chodce, přičemž došlo ke střetu vozidla a chodkyně, a to konkrétně dne 1. 8. 2017 kolem 9:30 hod. v Praze 10 na ulici X, kde žalobce srazil pravou přední částí jím řízeného vozidla tovární značky X, chodkyni, která šla po přechodu pro chodce, upadla na vozovku a utrpěla lehké zranění. Za tento přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 500 Kč. Z odůvodnění rozhodnutí magistrátu je zjiitelné, že žalobce své přestupkové jednání nikterak nepopíral, ba naopak uvedl, že ještě nikdy vozidlem chodce neporazil a že se z věci ponaučí a napříště bude pozornější a ostražitější. Přestupek byl ústně projednán za přítomnosti žalobce dne 18. 10. 2017.
16. Zmocněnec žalobce ve vyjádření ze dne 9. 9. 2019 upozornil na nezbytnost řádného vyplnění všech náležitostí pokutových bloků, popsání skutkové podstaty přestupkového jednání a připojení razítka příslušného orgánu a podpisu přestupce. Ve vztahu k překročení povolené rychlosti uvedl, že z pokutového bloku musí být seznatelné, o kolik byla rychlost překročena, jaká byla na místě nejvyšší povolená rychlost a jaká byla výsledná rychlost po odečtení odchylky měřicího zařízení. Ve vztahu k nepřipoutání se bezpečnostním pásem poukazyval na to, že popis „nepřipoután BP“ neodpovídá jednání, které by bylo možné sankcionovat. Argumentoval též tím, že shodné případy mají být posuzovány totožně a že je potřeba zabývat se způsobilostí jednotlivých rozhodnutí pro záznam bodů do hodnocení řidiče. Navrhl, aby městský úřad námitce proti záznamům bodů vyhověl.
17. Městský úřad prvostupňovým rozhodnutím zamítl žalobcovy námitky jako nedůvodné a záznam 12 bodů ke dni 3. 4. 2019 potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí zhodnotil vedle rozhodnutí magistrátu i každý z pokutových či příkazových bloků, poukázal na konkrétnost v nich uváděných údajů a podpisy žalobce, přičemž dospěl k závěru, že záznamy bodů byly provedeny na základě pravomocných rozhodnutí oprávněných orgánů správně a v souladu se zákonem. Ve vztahu k rozhodnutí magistrátu ze dne 18. 10. 2017 městský úřad naznal, že věc byla řádně projednána při ústním jednání, přestupek zjištěn a zdokumentován a v rozhodnutí uvedeno, jakého přestupkového jednání se žalobce dopustil, a to včetně právní kvalifikace.
18. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž namítal, že se městský úřad nezabýval způsobilostí jednotlivých rozhodnutí jako podkladů pro zápis bodů do bodového hodnocení žalobce coby řidiče. Připomněl, že pokutové bloky musí být řádně vyplněny a musí splňovat veškeré obsahové náležitosti na ně kladené. Městský úřad podle žalobce nerefletoval jeho námitky a vycházel pouze z oznámení o uložení blokové pokuty, ačkoli takové oznámení je nutno srovnat s podkladovým rozhodnutím. Obdobně jako v žalobě žalobce i v odvolání uváděl, že pokutové bloky nedostatečně identifikovaly osobu přestupce, nedostatečně specifikovaly dobu a místo spáchání přestupku, formu spáchání přestupku, zkratkovitě kvalifikovaly přestupkové jednání a toto jednání též neúplně popsaly. Uložená sankce nebyla dle žalobce v pokutových blocích zřetelně vymezena ani v nich nebylo jednoznačně zaznamenáno místo vydání, údaje o pověřené osobě včetně jejího podpisu, nepřezkoumatelný byl též údaj o datu vyhotovení a převzetí

přestupcem a absentoval také zřetelný podpis žalobce coby přestupce. Ve vztahu k rozhodnutí magistrátu žalobce obdobně jako v žalobě namítal jeho nepřezkoumatelnost, přičemž měl za to, že porušení § 6 zákona o silničním provozu bylo možné jen stěží dovozovat, jelikož k ohrožení majetku či zdraví může dojít i za dodržení ohleduplnosti účastníka. Z rozhodnutí magistrátu dle žalobce nebylo patrné, jak mělo dojít ke spáchání přestupku. Pochybení magistrátu mělo být dáno i tím, že ve věci nenařídil ústní jednání, nedostatečně zjistil pohnutky žalobce a neúplně zjistil skutkový stav věci.

19. Žalovaný pak napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Pokud jde o odůvodnění napadeného rozhodnutí, soud odkazuje na bod 2 tohoto rozsudku.

Posouzení žalobních bodů

20. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.
21. Podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
22. Jak vyplývá z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů správní orgán nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již pravomocná. V případě souhlasu obviněného z přestupku s jeho projednáním v blokovém řízení nebo příkazním řízení na místě přebírá přestupce odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových či příkazových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla přestupci udělena pokuta uvedená na pokutových (příkazových) blocích (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16).
23. Žalobce tak nemůže v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů s úspěchem namítat například, že v přestupkovém řízení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Předmětem řízení o námitkách je pouze otázka, zda byly řidiči body do evidence zapsány na základě způsobilých rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, nebo ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16).
24. Správní orgány v této věci postupovaly správně, neboť si v řízení o námitkách vyžádaly všechny podkladové pokutové či příkazové bloky a rozhodnutí magistrátu ze dne 18. 10. 2017 vztahující se k záznamům, které žalobce zpochybnil (tato jejich povinnost ostatně vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76). Námitka žalobce, že o jeho odvolání bylo rozhodnuto toliko na základě oznámení policie o tom, že byl spáchán přestupek, neobstojí, neboť z obsahu správního spisu, jakož i z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že oba správní orgány měly k dispozici pokutový blok ze dne 3. 12. 2016 a příkazové bloky ze dnů 9. 7. 2018 a 3. 4. 2019, jejichž obsah porovnávaly s příslušnými oznámeními policie, jakož i rozhodnutí magistrátu ze dne 18. 10. 2017. Správní orgány se správně zaměřily na přezkoumání toho, zda předložený

pokutový blok, oba příkazové bloky a rozhodnutí magistrátu ze dne 18. 10. 2017 měly všechny povinné náležitosti a zda byl žalobci zaznamenán správný počet bodů, přičemž dospěly k závěru, že na základě podkladových rozhodnutí mohlo dojít k zápisu bodů do bodového hodnocení žalobce. Jejich rozhodnutí tudíž nelze považovat za nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů a žalovanému nelze vytknout, že by se odvolacími námitkami žalobce nezabýval. Co do rozsahu přezkumu přitom soud nespatřuje žádný zásadní rozdíl v postupu žalovaného a městského úřadu ve srovnání s postupy Městského úřadu Hlučín, Městského úřadu Černošice, Krajského úřadu Jihočeského kraje či Magistrátu města Kladna, které žalobce ilustroval přiložením jejich rozhodnutí vydaných v obdobných věcech.

25. Pokud jde o způsobilost jednotlivých bloků na pokutu pro záznam do bodového hodnocení žalobce coby řidiče, soud nejprve konstatuje, že bloky na pokutu ze dnů 9. 7. 2018 a 3. 4. 2019 byly vydány za účinnosti zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), účinného od 1. 7. 2017 a dle jeho terminologie se jedná o příkazové bloky. Aplikuje se na ně tedy ustanovení § 92 odst. 1 věty první a druhé zákona o odpovědnosti za přestupky, podle něhož, je-li příkazem na místě ukládána pokuta nebo peněžitá záruka za splnění povinnosti, obdrží obviněný příkazový blok. Podpisem příkazového bloku obviněným se příkaz na místě stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím. Ustanovení § 92 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky pak vyjmenovává jednotlivé náležitosti příkazových bloků, mezi něž patří jméno a příjmení obviněného, jeho datum narození či identifikační číslo, adresa místa trvalého pobytu, podpis obviněného, popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání, kvalifikace skutku včetně formy zavinění a ustanovení právního předpisu, na jehož základě je povinnost ukládána, výše uložené pokuty, označení správního orgánu, jméno, příjmení a funkce oprávněné osoby nebo její služební číslo anebo identifikační číslo, podpis oprávněné úřední osoby, datum a místo vydání příkazového bloku a poučení, že podpisem obviněného se příkazový blok stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.
26. Blok na pokutu ze dne 3. 12. 2016 byl vydán ještě podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, účinného do 30. 6. 2017 (dále jen „zákon o přestupcích“) a podle tehdejší terminologie jde o pokutový blok, v daném případě konkrétně o blok na pokutu na místě nezaplacenou (§ 85 odst. 3 zákona o přestupcích). Uplatní se na něj ustanovení § 85 odst. 3 zákona o přestupcích, podle kterého, nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty. Převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí. Podle § 85 odst. 4 věty druhé téhož zákona vyznačí oprávněná osoba na pokutových blocích, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.
27. Ve vztahu k pokutovým blokům vydávaným v režimu zákona o přestupcích i k příkazovým blokům vydávaným v režimu zákona o odpovědnosti za přestupky shodně platí, že na ně nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. V této zkrácené formě přestupkového řízení se o sankci rozhoduje bezprostředně poté, kdy je přestupek spolehlivě zjištěn. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spácháním přestupku a s jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit vyměřenou pokutu. Písemné vyhotovení rozhodnutí je v příkazním řízení na místě

nahrazeno příkazovým (dříve pokutovým) blokem. Konkrétní údaje o přestupci a přestupkovém jednání jsou přímo na místě vepsány do příkazového (pokutového) bloku. Při zohlednění specifik blokového řízení je tak možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, či ze dne 29. 4. 2022, č. j. 4 As 27/2020-25).

28. Klíčovou součástí pokutového bloku je podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81, podpis přestupce. Bez této náležitosti nelze pokutový blok pokládat za způsobilý k záznamu bodů, neboť až okamžik, kdy přestupce blok podepíše, je okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení. Konkrétně v této souvislosti Nejvyšší správní soud uvedl, že *„teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích. Nabytí právní moci rozhodnutí o uložení blokové pokuty nelze činit závislým na časově tak obtížně uchopitelném a nejistém okamžiku, jako je ústní souhlas obviněného z přestupku, obzvláště za situace, kdy jde ve většině případů de facto o pouhé vyjádření souhlasu s navrhovanou výší blokové pokuty. Opačný závěr, zvolený krajským soudem, by umožňoval, aby obviněný případným odvoláním (ústního) souhlasu, jež by se projevilo v odmítnutí podpisu bloku, jednak s obdobnou argumentací jako v této věci zabránil dalšímu správnímu řízení pro namítaný zákaz dvojího postihu, a současně zajistil absenci exekučního titulu, kterým je dle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu právě pokutový blok podepsaný obviněným.“* Citovaný závěr přitom je plně aplikovatelný také na příkazové bloky vydávané podle zákona o odpovědnosti za přestupky.
29. Žalobce namítá, že na základě pokutového bloku ze dne 3. 12. 2016 a příkazových bloků ze dnů 9. 7. 2018 a 3. 4. 2019 nemohly být pro jejich obsahové nedostatky zaznamenány jakékoli body do bodového hodnocení žalobce. Soud se však s jeho názorem neztotožnil.
30. Z pokutového bloku ze dne 3. 12. 2016 vyplývá, že žalobce téhož dne v 23:15 hod. na X, překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci, která byla stanovena na 50 km/h, neboť jel rychlostí 82 km/h, resp. při zohlednění odchylky (3 km/h) rychlostí 79 km/h, čímž porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Není pravdou, že žalobce nebyl v pokutovém bloku dostatečně identifikován, neboť zde bylo čitelně uvedeno jeho jméno, příjmení, datum narození i adresa, a jeho totožnost byla ověřena ze dvou průkazů totožnosti. Rovněž není pravdou, že by v pokutovém bloku nebyl uveden čas a datum spáchání přestupku či že by byl údaj o obci a ulici, kde ke spáchání přestupku došlo, určen pomocí nesrozumitelné zkratky (obec i ulice byly vypsány celým názvem). Žalobce se rovněž mylí, když uvádí, že v pokutovém bloku bylo uvedeno pouze ustanovení § 18, a nikoli již jeho odstavec, neboť pokutový blok obsahuje dostatečně konkrétní údaj „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“. Rovněž odkaz na ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, podle kterého byla uložena pokuta, ve formátu „§ 125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb.“ je dostatečně konkrétní. Není dále pravdivé ani tvrzení o tom, že na pokutovém bloku nejsou zřetelně uvedeny údaje o výši uložené pokuty (slovem i písmem) a o tom, kdy, kde a kým byl pokutový blok vydán. Všechny tyto údaje jsou obsahem

pokutového bloku, stejně jako údaj o datu převzetí pokutového bloku žalobcem stvrzený jeho podpisem. Celkově je pokutový blok způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

31. Z příkazového bloku ze dne 9. 7. 2018 vyplývá, že žalobce téhož dne v 6:55 hod. v X v místě dálničního oddělení policie nebyl jako řidič za jízdy vozidlem připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Opětovně není pravdou, že žalobce nebyl v pokutovém bloku dostatečně identifikován, neboť byl označen jménem, příjmením, datem narození i adresou, a jeho totožnost byla ověřena z řidičského průkazu. Doba a místo spáchání přestupku byly v příkazovém bloku konkrétně a zřetelně uvedeny, přičemž i v případě tohoto příkazového bloku je nepravdivé tvrzení žalobce o tom, že byly při specifikaci místa uvedeny nesrozumitelné zkratky (zkratky, natož nesrozumitelné, užity nebyly). Odkazy na rozhodná ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu byly též užity zcela jasně, a to ve formátu „§ 6/1a zák. č. 361/2000 Sb.“ a „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“. Výše uložené pokuty rovněž byla v příkazovém bloku čitelně uvedena, přičemž se její číselné i slovní vyjádření shodovalo. Příkazový blok v souladu se zákonem o odpovědnosti za přestupky obsahuje také formu zavinění (nedbalostní), datum a místo vydání příkazového bloku, identifikační číslo oprávněné úřední osoby včetně jejího podpisu, jakož i podpis žalobce, jímž bylo převzetí příkazového bloku stvrzeno. Celkově je příkazový blok způsobilým podkladem pro záznam bodů.
32. Z příkazového bloku ze dne 3. 4. 2019 vyplývá, že žalobce téhož dne v 15:12 hod. v X nebyl jako řidič za jízdy vozidlem připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Ani v případě tohoto příkazového bloku není pravdou, že žalobce nebyl v pokutovém bloku dostatečně identifikován, neboť byl označen jménem, příjmením, datem narození i adresou, a jeho totožnost byla ověřena ze dvou průkazů totožnosti. Doba a místo spáchání přestupku byly v příkazovém bloku konkrétně a zřetelně uvedeny, přičemž i v případě tohoto příkazového bloku je nepravdivé tvrzení žalobce o tom, že byly při specifikaci místa uvedeny nesrozumitelné zkratky (zkratky, natož nesrozumitelné, užity nebyly). Odkazy na rozhodná ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu byly opětovně užity zcela jasně, a to ve formátu „§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“ a „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“. Výše uložené pokuty rovněž byla v příkazovém bloku čitelně uvedena, přičemž se její číselné i slovní vyjádření shodovalo. Příkazový blok v souladu se zákonem o odpovědnosti za přestupky obsahuje formu zavinění (nedbalostní), datum a místo vydání příkazového bloku, identifikační číslo oprávněné úřední osoby včetně jejího podpisu, jakož i podpis žalobce, jímž bylo převzetí příkazového bloku stvrzeno. Celkově je i tento příkazový blok způsobilým podkladem pro záznam bodů.
33. Soud shrnuje, že žalobní body vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem pokutového bloku a dvou příkazových bloků nejsou důvodné.
34. Ve vztahu k rozhodnutí magistrátu ze dne 18. 10. 2017 žalobce namítá jeho nepřezkoumatelnost, neboť výrok neobsahuje řádný popis skutku (zejména pokud jde o místo spáchání a podstatu jednání), a uvádí, že správní orgán pochybil tím, že ve věci nenařídil ústní jednání, nedostatečně zkoumal pohnutky žalobce či že se nedostatečně se zabýval materiální stránkou věci. K těmto námitkám je třeba uvést, že uvedené výhrady žalobce mohl a měl uplatnit podáním řádného opravného prostředku proti rozhodnutí.

V řízení o námitkách proti záznamu bodů v evidenční kartě řidiče se již uvedenými otázkami nelze zabývat, neboť předmětem tohoto řízení není přezkum zákonnosti podkladových rozhodnutí. Rozhodnutí magistrátu ze dne 18. 10. 2017 obsahuje všechny nezbytné zákonem stanovené náležitosti, nabylo právní moci dne 21. 11. 2017, a jako takové požívá presumpce správnosti. Jak již bylo výše uvedeno (odst. 22 a 23 tohoto rozsudku), v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů se nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již pravomocná. Hodnotí se pouze otázka, zda byly řidiči body zaznamenány na základě způsobilých rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů. I rozhodnutí magistrátu ze dne 18. 10. 2017 přitom je způsobilým podkladem pro záznam bodů, neboť je z něj jednoznačně seznatelné, jakého přestupkového jednání se žalobce dopustil, jak bylo takové jednání právně kvalifikováno a jaká sankce za ně byla uložena.

35. Z historie bodového hodnocení žalobce pak plyne, že za každý ze čtyř řešených přestupků byly žalobci přičteny body, a to v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu, aniž v mezidobí došlo k jejich odečtu za podmínek plynoucích z § 123e téhož zákona, takže žalobce ke dni 3. 4. 2019 dosáhl počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Postupu správních orgánů tak nelze nic vytknout.

Závěr a náklady řízení

36. Vzhledem k tomu, že žalobní body nebyly důvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
37. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovaný, který byl naopak plně úspěšný, požadoval přiznat náhradu nákladů řízení. Podle ustálené judikatury správních soudů však lze procesně úspěšnému správnímu orgánu přiznat náhradu pouze takových nákladů řízení, které přesahují rámec jeho běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47). Žalovaný netvrdil, že mu vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a ani z obsahu soudního spisu vznik takových nákladů nevyplývá. Soud proto žalovanému právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. ledna 2023

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu